

ESTUDI DE LA DEGENERACIÓ TRANSINÀPTICA RETRÒGRADA EN PACIENTS AMB LESIONS RETROGENICULADES

Anna Camós-Carreras; Lilian Chamorro; Laura Sánchez-Vela; Bernardo Sánchez-Dalmáu
Hospital Clínic de Barcelona

Introducció: Hi ha una evidència creixent de l'existència de degeneració transinàptica retrògrada a nivell de la retina en pacients amb lesions corticals. S'ha descrit un aprimament de la capa de cèl·lules ganglionars després d'una lesió retrogeniculada que es correlaciona amb el defecte de camp visual d'aquests pacients.

Mètode: Estudi prospectiu de 20 pacients amb lesions de la via visual retrogeniculada, seguiment a llarg termini a la consulta de Neurooftalmologia d'un centre terciari. S'han analitzat mitjançant neuroimatge, campimetria computeritzada (Humphrey, 24-2) i tomografia de coherència òptica (OCT). S'ha avaluat la correlació temporal de l'aparició de la degeneració transinàptica i la patologia basal.

Resultats: S'ha observat una correlació dels defectes campimètrics (desviació patró) amb l'aprimament de la capa de cèl·lules ganglionars de l'OCT. La degeneració transinàptica pot aparèixer de forma bimodal: una forma precoç (als 3 mesos) o una forma tardana (als 12-24 mesos). La correlació amb la capa de fibres nervioses és irregular i tardana. Una aparició precoç de la degeneració transinàptica es considera valor pronòstic negatiu.

Conclusions: L'anàlisi de la capa de cèl·lules ganglionars en pacients amb lesions de la via visual retrogeniculada pot ajudar a predir el grau d'afectació del camp visual i l'evolució d'aquest en el temps. Una afectació precoç de la capa de cèl·lules ganglionars implicarà mal pronòstic campimètric. Futurs estudis valorant estratègies neuroprotectores o neuroregeneradores han de tenir en compte aquestes troballes.